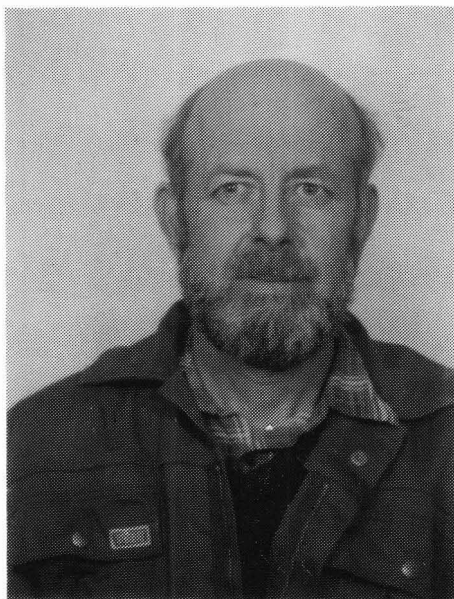

Helge Andersen, slageren

På søndag, dagen etter NAGS-årsmøtet i Bergen, arrangerte BOG tur til Sotra for årsmøtedeltakerne. Under denne turen la jeg merke til en deltaker fra Drammen som hadde et fantastisk tilslag på slageren. Dette tilslaget i kombinert med godt over gjennomsnittlige ferdigheter i frikltring førte stadig til ropet: «Se opp, her kommer det mer!» Fra fjellhyllene ved forekomstene vi besøkte haglet det generøst med chalcedon og flusspat. For Helge Andersen deler gjerne den overflod han så kraftfullt fravrister fjellet, det fikk vi fort og gledelig erfare.

ghw

DG-nytt, v/Bjørn Pettersen, medlemsbladet til Drammen Geologiforening har intervjuet Helge:

Helge Andersen – smak på det navnet – de fleste av oss kjenner det, ja. Og nå har han altså overtatt formannsklubba, etter Øvind, som går av etter mange år og vel utført arbeid i «topp-stillingen». Øvind og de andre som går ut av styret skal ha takk for innsatsen.

Selv om mange kjenner Helge, synes DG-nytt det er på sin plass å presentere ham litt nærmere. Vi gratulerer Helge

med formannsjobben, og spør ham om han har noen planer for klubben vår framover.

– Nei, ikke noen spesielle, sier Helge. Jeg synes klubben driver godt i den leia vi er i nå, så forløpig har jeg ingen tanker om store forandringer.

Kanskje bør vi ha noen flere turer enn tidligere. Vi skal satse på en tur hver 14. dag i sesongen – og vi skal ikke ha noen fast tur-planlegger. De medlemmene som blir plukket ut av meg, skal være turleder for hver sin tur. Og når jeg nå fordeler disse jobbene på mange, forutsetter jeg at de som blir spurt, stiller opp, sier Helge med myndig stemme.

– Andre ting jeg legger vekt på er at vi fortsatt får beholde den fine klubbavisa vi har. DG-nytt er viktig for å holde kontakten med medlemmene på alle plan, sier Helge.

– Helge, hvordan var det du begynte å samle stein?

– Jeg har i grunnen alltid vært interessert i stein, men det ble ikke noe greie på det før jeg begynte på mineralkurset som Reidar Andresen dreiv. Men da ble det også virkelig fart i sakene.

Og det tror vi så gjerne, når vi ser samlingen til Helge hjemme i «steinhola» hans i Krokstadelva.

– Du er jo en skikkelig steinbryter Helge. Måten du jobber på minner ikke akkurat om noen mikrosamler?

– Enig, nei mikro er ikke tingen for meg.

Materialet må kunne sees godt med det blotte øye. Men det er klart at det blir både stort og smått i samlingen min. Bare det er estetisk og nydelig å se på, er jeg fornøyd. En annen ting, sier Helge – er at jeg samler bare på lokale mineraler.

– Er det noen i den fine samlingen din som du setter spesiell pris på?

– Det må bli flere ting. Spesielt den fine ametysten fra Batteriet, for ikke å snakke om de store røkkvarts-krystallene fra Hurum. Da jeg dro de opptil 1/2-meter lange krystallene opp fra mudderet i drusa og fikk se at de ikke var skadet, presterte jeg noen vrøl som ikke kommer til å ligge tilbake for den flystøyen som eventuelt måtte komme i området. Så det er gleden og spenningen med å lete som egentlig gir meg mest, sier Helge – men finner jeg noe fint, er det selvfølgelig ekstra moro.

– Du er jo stadig ute og farter. Er det noen episoder du særlig vil huske?

– Kan ikke glemme den turen vi hadde til Skarra gruver. Vi var tre stykker. Mens jeg lå inne i ei druse og kakka, raste hele taket i drusa over meg. Jeg tenkte ikke, tror jeg, lå bare helt stille så det ikke skulle rase mer. Bare gummi-støvlene mine var synlige, sa gutta. Det

så ille ut, men det gikk heldigvis bra, sier Helge, og tilføyer at uansett så gjelder det å være aktsom på steintur, og vær helst flere sammen.

Til slutt spør vi Helge hva han synes om miljøet i klubben.

– Miljøet er bra det, sier Helge. For tiden synes det som det skjer et «generasjonsskifte» i klubben. Nye medlemmer er på vei inn i styre og stell. Men det er også ting som kan bli bedre. Vi bør bli flinkere til å meddele funnsteder til hverandre, og vi bør bli flinkere til å ta med ting vi har funnet og vise det fram på møtene. Jeg synes ennå at det finnes tendens til «ulver» i klubben, sier Helge, lett irritert. Med det mener jeg folk som ikke har evnen til å dele funn med andre, men som hele tiden skal ha med seg mest mulig sjøl. Men jevnt over har vi et veldig godt og trivelig miljø i foreningen vår, noe ikke minst medlemstallet viser. Det er jo jevnt stigende hele tiden.

Jeg vil gjerne få takke alle medlemmene for den tillit de viste ved å velge meg som formann, sier Helge. Jeg skal gjøre så godt jeg kan, og tror vi sammen skal klare å få til et aktivt og givende klubbmiljø – til beste for medlemmene, avslutter Helge Andersen.

Og DG-nytt vil ønske lykke til!

Temporære utstillinger på Mineralogisk-Geologisk museum 1990/91

Som en prøveordning vil vi hver annen måned i tiden fremover lage en spesialutstilling om et mineral, en mineralgruppe, en minerallokalitet eller et annet tema. Hensikten er å kunne vise publikum deler av våre samlinger som ellers ikke er tilgjengelige. Begrensningen ligger i mangel på teknisk arbeidshjelp til samlinger og utstillinger, men vi håper å kunne fortsette denne ordningen også senere.

Programmet for de nærmeste 12 måneder ser slik ut:

September-oktober: Kvarts

November-desember: Kalsitt (kalkspat)

Januar-februar: Topas

Mars-april: Prehnitt

Mai-juni: Turmalin-gruppen

Vi inviterer også mineralsamlere til å stille ut deler av sine samlinger i museets montre for et begrenset tidsrom. Vedkommende må selv sørge for å bringe prøvene, stille dem ut og hente dem igjen. Vi kan sørge for å lage etiketter.

Henvendelse til konservator Gunnar Raade.